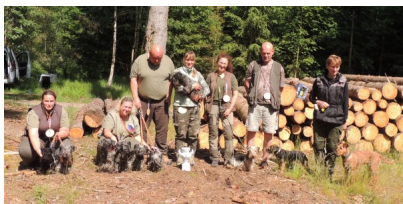

Těžko na cvičišti , méně těžko na bojišti aneb jak holky "z Prahy" dojely kouknout do lesa ...

Kdysi jsem se , před cca 2 měsíci, rozhodla ,užít si dovolenou s holkama na výcvikovém táboře. Výcvikový týden pro České teriéry a Pohár Karlovarského kraje - Žlutice - OMS Karlovy Vary. Naše ambice byla nulová,

takže zakončení tábora v podobě zkoušek (zkouška norování , zkouška vloh a barvářské zkoušky) jsem nebrala ani jako bonus ,ale jen tak, že se podíváme, jak to má vypadat.

Celé akci předcházela Klubovka v Telči, kde cvičitelka Jana Šmídová s kamarádkou Janou Šedovou, udělaly pár disciplín do soutěže, zaměřených na výcvik loveckých psů.

Celkem jsem se pro to nadchla ,ale zároveň viděla ,že práce bude hafo.

Také tomu předcházel nesouhlas Jiřího Kůrky. Protestoval, prý moc peněz a zbytečně vynaložený čas. A vůbec ,vždyť to nepotřebujeme.

A tady bych vypíchla, nepotřebujeme ,ano, rozhodně pro spokojený život smečky nepotřebujeme. Ale chtěla jsem to zkusit.

Ověřit si, že i filfeny z gauče mohou mít v sobě vlohy.

Když jsem si pořídila Butterfly, měla jsem sen ,že uděláme nějaké zkoušky. Jenže sehnat někoho, kdo s tebou půjde a ukáže ti, co a jak přesně dělat, bylo těžké .A já jsem se na to, za ty roky, prostě vyprdla. Když jsem četla řady, něvěděla jsem, co čtu. Jako holka ze sportovky jsem hledala úplně jiné cviky, než co tam bylo psáno. A to se mi potvrdilo ,je to úplně jiný level. Vybavení (barvářská šnůra, b. obojek) leželo na dně bedny s ostatními výcvikovými pomůckami, které už asi nikdy nebudu potřebovat.

A to byl ten jasný pokyn, že máme vyrazit. Máme toho někoho, kdo je ochoten nám ukázat, jak a co máme dělat.

1. den - neděle

Přijela jsem plná elánu do Žlutic. Jelo se rovnou na noru kde byl i náš Karel. A naše vnučka po Bosorce Pupulu - Excellence ze Seberova Dvora s Petra Raková .Karel tu noru chodil pěkně. Ovšem fífleny, pár jiskřiček naděje tam bylo ,ale jinak jakoby říkaly : "Matko děláš si prdel? Díra co smrdí , liška co je ticho, nikoho rajcovat nebude a vůbec pojď domů." O Fifce - Euforie Hamentashen od Jany Šmídové nemluví, ta v tom vyrostla.

Nastal problém že pokud chceme dát noru, budeme muset celý týden poctivě trénovat a nebude možné trénovat nic jiného. Daly jsme si ještě pondělí na to, rozhodnout se.

Jana nás zdeptané od nory dovékla na svůj statek, kde psům ukázala tolik zvířat, že se jim protáčely panenky a vařila se hlava , vše na volno nebo jen klasicky za mříží (koně, kozy, bejček, králíci,kachny,...) prostě kde co. Všechny čubky (účastnice tábora byla moje smečka a Ex od Petry) byly tak přetočené a hotové ,že jsme propadly depresi... Jana taky, když nás viděla.

Já si večer, dle našich zvyklostí, dala menší trek ,pravděpodobně to pomohlo, že se smečka odreagovala a následující den holky makaly i přes to co zažily.

Večer jsme s Petrou pily na žal. A stále si opakovaly, na co jsme se to daly.

Petro byl to super pobyt. Díky za společnost a společné radosti i smutek.

2. den - pondělí

Ráno bylo nádherné slunečné, a na sraz přijela Jana plná optimismu, a dala nám sílu pokračovat. Nejdřív zábava u vody s Malým münsterlandským ohařem - nenechte se zmást není malý, a všechny čubky z něj měly haló. Nakonec ale poznaly že je to kámoš a bude to cajk. Trénovalo se odložení , následování a barva. Proč banda fíflen z Prahy? No protože jsem řekla, jak se mi k Janě krásně jelo ,že to je pěkná cesta a není to daleko. Jana se zeptala : " Odkud si jela?" a já řekla že : " Z Prahy, máme tam chatu" :) Čímž vzniklo fíflen z Prahy, a to nám zůstalo.

V pondělí jsme dostali menší dávku naděje. Všechny fífleny dělaly stopy moc pěkně. Cvičilo se od 9 do 20:30, kdy já končila poslední barvy v odpoledním bloku. Bohužel odpoledne začalo lejt a my byly všechny totál. Ale Jana měla stále úsměv na tváři.

Večer se dohodlo, že nora padá, pokud se chceme věnovat dalším dvěma zkouškám, není možné natrénovat noru.

Já jsem s mokřýma psema zvažovala jestli to dáme. Totálně mokřý , v srsti instatní les a já to do 23:30 vyčesávala a chtělo se mi brečet. Poučila jsem se z chyb a olejovala a olejovala.

3. den - úterý

Ráno sraz , já i Petra v mokrých botách. Stále pršelo. Jana dovezla opět Münsterlanda a jako navíc ještě Porcelaina a Čechounku Fífu, čubky opět mega řešily, co že to jde s námi na výlet ,ale po chvíli zjistily že tahle smečka jim bude oporou. Fífa jim ukázala, že ti velcí jsou kámoši a není potřeba to řešit. Šlo se trénovat slídění a banda fiflen najednou zjistila že je v lese na volno a mají pokyn jít v černou prdel. Čímž jsem jim dala další totální nejistotu do jejich života. Nikdy, ale opravdu nikdy neměli dovoleno zmizet v lese z dohledu. A teď, nejen že to bylo dovoleno ,ale ještě se panici z hlavy vytratil ten blok, který je i bez písknutí přivolával automaticky zpět. Navíc tam byli ohaři co lítali a to se muselo prozkoumat , protože se z pohledu mých holek zdálo, že tahle banda ví, co dělá a bude lepší jít s nima než s panicí. Najednou v houští běžel 1 český teriér , 2. český teriér a když běžel i 3. český teriér už jsem si byla jistá že to není Fífa ale selata. A říkám Janě " Tvl kde jsou selata, tam je bachyně, co mám dělat". Já se prasat bojím jak čert kříže, navíc tam někde byla moje Ďapa. A pak se ozval zvuk bachyně. Málem jsem se posrala a přemýšlela na který strom vylezu. Fífa ale ukázala, jak se to dělá. A Ďapa se inteligetně držela celé smečky. Rozhodně byla ve větším klidu než já. Ex když zjistila, že tam jsou prasata, řekla si, že tenhle les není pro nás a Ďapa jí šla podpořit. Měly jsem s Petrou co dělat holky přesvědčit, že i s prasatama se bude cvičit dál. Protože ty už jsou touhle dobou v hajzlu a vůbec je nezajímáme. Tím končil dopolední blok cvičení. Pak nás Jana svlíkla a vzala komplet do sušičky. Já kráva pitomá nevzala pohorky, protože na co ne ,je teplo. Jani děkujeme za optimismus ,sílu, co jsi nám dávala a servis ,kdy jsi nám poskytla sušičku i topení a kompletně si nás zachránila.

V úterý jsem už zvažovala, že jsem nám dala moc velký sousto a že bude lepší to nechat být. Amča fiflenka byla v nepohodě. Na Fly začala být vidět únava. Ela byla kompletně emocionálně přetočená protože puberta. Pořád tu byla Petra která se nevzdávala a Jana co nás tlačila dál.

4. den - středa Dopoledne nám Jana (které už jsem tou dobou říkala krotitelka) dala volno. Probudili jsme se až v 9:30h. z totálního komatu do krásného slunečného rána. Já i Petra jsem začaly sušit pelechy, auta ,boty,vodítka prostě komplet vybavení. Dělal se kompletní rozbor všech cviků ke zkouškám. Ve čtvrtek se dá už jen opáčko , co komu nejde si pocvičit, dáme střelby a zbývá jediný cvik, stopa vůdce , který ještě nemáme probraný. Takže to potrénujeme zítra odpoledne.

Začala jsem věřit, že někdo z holek ty zkoušky možná dá.

5. den - čtvrtek

Došlo na opáčka. A Jana se rozhodla že holkám ukáže, jak vypadá "vlk"

:) Přivezla kámoše celočerného Německého ovčáka. A tady se ukázalo, jak si všechno holky srovnaly v hlavě a jak jiné za ten týden jsou. Najednou to nebyl obrovský černý pes hodný k vyštěkání. Byl to kámoš. Trénovalo se, co každý pes potřeboval. A odpoledne začlo jak jinak než chcát. Udělali jsme střelby při následování i slídění. A začalo to do sebe zapadat i psům.

Přijela za námi Martina Urbanová pasovaná do funkce držič, podpora a fotograf. Dali jsme si společnou prochajdu i s její Bylinkou a Fífou, samozřejmě i s vlkem, k vodě. Trochu přestalo lejt a byla to paráda. Než si vyzkoušela slídění v praxi Eliška, ztratila se mi ve vysoké trávě.

Eliška se brzo našla a dokonce přišla po stopě vůdce.

Pak ale došlo na ten poslední cvik, a to, stopa vůdce. Já si nějak myslela že to bude cajn. Cecin ovšem s nově nalezenou dovedností, být volně v lese, hledat nešla a šla si do lesa. Ěapa totěž. Ela vůbec nechápala, co se děje a proč má někde být s tou Šmídovou. A Fly, ta mě v děšti odmítla hledat úplně a šla k autu. Když na ní Jana houkla, ukázala to její legendární "zač je toho teriér" a postavila se jí. Kdyby mluvila, asi by řekla :

"Chápeš že jsem řekla že nikam nejdu, už vůbec ne do vysoké mokré trávy a udělej ještě krok a povíme si".

Takže ze cviku na pár minut, byl opravdu slušný nácvik do večera.

A tady jsem přestala věřit v cokoli a propadla totální depresi. Lítala jsem se schovávat a opakovala jsem si, přijeli jsme to jen zkusit.

6. den - pátek

Máme volno hurá, ráno jsme si pospaly. V poledne jsem si daly jen jako vůdci teoretický blok a nácvik hlášení a podobných formalit, aby to naše působení na place mělo kulturu. Aby, až nám náhodou psiska dosledují, jsme nekoukaly jak vrány, co nám dávají za větve a kde máme stát a co dělat. A šprtky Petra a Ex šly trénovat odložení :), to už jim zůstalo do neděle. Však ty šprtky taky předvedly excelentní výkon, no, co taky jiného čekat od Excellence :)

Odpoledne dojel Jiří Kůrka a Eva Mišková. A já měla jasný úkol, naučit je formality a hlavně co který pes a jak bude dělat. Protože bylo jasné, že psům děláme situaci daleko těžší tím, že nepůjdou se mnou. A že jejich šanci na úspěch tím velmi snižujeme. U Elišky jsem se rozhodla barvu odpískat, byla fakt hotová. Je to ještě miminko a potřebovala si odpočinout, aby mohla nastoupit na vlohy.

Večer už bylo jen společné posezení s Petrou a Martinou, kde jsme my vůdci vypadali že jdeme ráno na opravu.

7. den - den D - Barvářské zkoušky - sobota Pohár Karlovarského kraje - Žlutice - OMS Karlovy Vary

Plánovaný budíček v 6:30. Vypadal tak, že jsem všichni strašili už v 5h. Společná snídane vypadala tak, že já a Petra jsme se při pohledu na párky málem pozvracely. Petra byla zelená jak sedma. Překvapí

la mě atmosféra , jak jsou všichni srdeční. Jak si neustále podávají ruce. Jak si přejí úspěch. Barvářské zkoušky proběhly v honitbě Javorná a byl to neuvěřitelný zážitek. Čekající na další stopu s napětím očekávali a poslouchali jestli se ozve odtroubení jako chyba, nebo jestli uslyšíme slavnostní troubení po dosledu. Když přicházel vůdce se psem ze stopy a měl v hlavě větvičku a pes v obojku, tleskalo se , radovalo.

Rozhodčí byli trpěliví , hodní a podporovali nás , abychom na psa nespěchali. Když jsme udělali chybu a odtroubili nás, tak nás utěšovali a dodávali nám sílu do další práce. Bylo to hodně náročné , ale krásné. A slavnostní vyhlášení byl doják.

Trochu těžké to měla Eva s Karlem. Vylosovaná jim byla stopa na stráni, kde slunko pálilo, v tu chvíli bylo fakt vedro a Karel už docela vyflusanej. Na začátku to vypadalo všelijak, ,ale došel dobře ,a i na Evě pak byla vidět úleva. A já s Butterfly jsme šly úplně poslední a dost těžkou stopu pro Fly. Stopa byla nejstarší, v těžkém terénu (vysoká tráva a v lese mnoho popadaných větví). Fly neustále zkoušela jít někde okolo. Ale Jana mě naučila poznat, kdy kecá. Takže jsme to taky daly. Jiří s Amčou a Cecin dali perfektní výkon, i když obě holky vyzkoušely několik svých triků pro oživení atmosféry :) Cecin se na stopě vyvenčila a chvíli zkusela, že si bude hrát místo práce. Amči zas čapla stopu živé zvěře a to jí přišlo lákavější, než hledat "zdechlinu".

Barvářské zkoušky vyhrála naše vnučka po Bosorce Pupulu

CACT Excelence ze Seberova Dvora z celkem 10 psů

Vůdce Petra Raková

res. CACT Euforie Hamentashen

Vůdce Jana Šmídová, naše krotitelka

Takže dojetí bylo velké a nejen nad naší smečkou.

Večer se posedělo , trochu slavilo ,ale ráno nás čekala zkouška vloh. A úplně upřímně, tady ze mě všechno spadlo a už jsem svým holkám i Karlovi věřila. Ačkoli byli unavení a bylo jasné, že pro Fly to bude hodně těžké. Ta už se večer nešla ani venčit.

8. den - Zkoušky vloh a finále Pohár Karlovarského kraje - Žlutice - OMS Karlovy Vary - neděle

Tady jsem nechala nastoupit i odpočatou Elu. Podle jejího radostného rána, jsem věřila že i ona to dá. Ovšem u Fly jsem už nevěřila že jí dokážu vyndat z kennelky. A Karel taky vypadal dost znaven. Celkem ochotně všichni dali všechny disciplíny a bodové hodnocení bylo skvělé.

Ela hrozně řešila mravence a nesoustředila se , neustále se jí při čekání hledalo místo na pařezu apod. A pak došlo na slídění a jí šla střílet krotitelka Jana

:) Ela okamžitě přestala řešit mravence a začla řešit Janu. Bůh ví proč Jana byla pro ní strašák

celý týden , takže jsem si říkala, to nedá. Dala a moc hezky.

A poslední byla stopa vůdce. A poměrně super jí daly všechny holky , někdo s drobným hledáním, ale vypracováno bylo rychle. Dokonce pochopily nutnost použít nos a mozek.

:) Až na Fly

:) Tam jsem byla naštěstí vůdce já, kdyby byl kdokoli jiný, Eva nebo Jiří, asi by nesplnila. Šla tempem šneka , 3 kroky stačí, nebo ne? Ale šla stopou a i její lemra tempo bylo v limitu.

Slavnostní vyhlášení byl opět doják.

Celý pohár opět brala Petra s naším vnoučetem CACT Excellence ze Seberova Dvora. Naše holky i Karel měli také pěkná umístění a celé to bylo naprosto skvělé.

Chtěla bych poděkovat všem rozhodčím , trubačovi , pomocníkům ,catering , majitelům honiteb , ostatním vůdcům a pořadatelce. Petře za společnost po celý týden. Celý víkend zkoušek byl perfektně připravený , vše šlapalo, mělo to skvělou atmosféru a byl to obroský zážitek.

Největší DÍK ale patří Jana Šmídová za to že nás za jediný týden dokázala připravit na 2 zkoušky , věřila nám ,dávala nám sílu a energii. Moc ti Jani děkujeme a nikdy ti to nezapomenu.

Tak zase za rok a Češi čekáme Vás , zvedněte vůdce z gaučů :)